

18 Δεκεμβρίου, 1991

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΑΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (Αρ.2),

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 468/90).

5 Φορολογία Εισοδήματος — Δαπάνες που εκπίπτουν απο το φορολο-
γητέο εισόδημα — Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι
1961-1989 — Άρθρο 11(1) — Δαπάνες που γίνονται αποκλειστικά
προς κτήση του εισοδήματος εκπίπτουν από το φορολογητέο εισό-
δημα — Οι δαπάνες αυτές πρέπει να συνδέονται με τη διεξαγόμενη
επιχείρηση και να γίνονται για να καταστήσουν δυνατή την καλύ-
τερη διεξαγωγή της επιχείρησης με σκοπό την απόκτηση εισοδήμα-
τος.

10 Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την απόφαση του καθ' ου η αί-
τηση Εφόρου να μην αφαιρέσει από το φορολογητέο εισόδημά της
τη μηνιαία σύνταξη που πλήρωσε σε χήρα υπαλλήλου της.

15 'Ηταν ισχυρισμός της αιτήτριας εταιρείας ότι τα ποσά αυτά
δαπανήθηκαν εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για απόκτηση του
εισοδήματος και ως εκ τούτου θάπρεπε να εκτέσουν από το φορο-
λογητέο εισόδημα σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 11(1) των
περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1989.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
φάσισε ότι:

20 (1) Σύμφωνα με το άρθρο 11(1) των περί Φορολογιών του Ει-
σοδήματος Νόμων, εκπίπτουν οι δαπάνες οι οποίες συνδέονται
με τη διεξαγόμενη επιχείρηση και ταυτόχρονα γίνονται για να κα-
ταστήσουν δυνατή την καλύτερη διεξαγωγή της επιχείρησης με
σκοπό την απόκτηση εισοδήματος. Ο σκοπός αυτός υπό την έννοια
25 του άρθρου 11(1) ικανοποιείται και στις περιπτώσεις που η δαπά-
νη γίνεται είτε για να απαλλαγεί ο φορολογούμενος από δυσμενείς
συμβάσεις εργοδότησης προσωπικού είτε για να διατηρήσει ψηλό
το επίπεδο της επιχείρησής του.

(2) Υπό το φως της πιο πάνω αρχής και των ιδιαίτερων περι-
στατικών της παρούσας υπόθεσης η απόφαση του Εφόρου ότι η

επίδικη δαπάνη δεν έγινε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά προς κτήση του εισοδήματός της και ως εκ τούτου δεν εκπίπτει από το φορολογητέο εισόδημα, ήταν εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

The Manufacturers Life Insurance Co. v. The Commissioner of Income Tax (1967) 3 CLR 460

Costas Sideris & Sons Ltd v. The Commissioner of Income Tax (1983) 3 CLR 1047 10

Vassos Eliades Ltd v. Republic (1987) 3 CLR 2160

Shoemex Ltd v. Republic (1987) 3 CLR 407

Strong and Company of Romsey, Ltd v. Woodifield (Surveyor of Taxes) [1906] A.C. 448

Smith v. Incorporated Council of Law Reporting for England and Wales [[1914] 3 KB 674 15

Hancock v. General Reversionary and Investment Company, 88 L.J.K.B. 248

Ιωνίδης Ατδ v. Δημοκρατίας (1991) 4 ΑΑΔ 4132.

Προσφυγή. 20

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η επιβολή του μέρους εκείνου της έκτακτης εισφοράς, που κατέστη πληρωτέο, σαν αποτέλεσμα της άρνησης των καθ' ων η αίτηση να αφαιρέσουν από το φορολογητέο εισόδημα των αιτητών τη μηνιαία σύνταξη που πλήρωσαν την περίοδο από 1/1/1983 έως 31/12/1985, στη χήρα του υπαλλήλου τους Μ. Ιωνίδη. 25

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές.

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση. 30

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.
 Στις 30 Μαρτίου 1990 ο Έφορος, αφού απέρριψε σχετική
 ένσταση της Αιτήτριας, προέβη σε τελική επιβολή σ' αυτή
 5 έκτακτης εισφοράς για τα τρίμηνα των ετών 1983, 1984
 και 1985 ως ακολούθως:

1/83	£267.40	2/83	£240.66	3/83	£240.79	4/83	£240.79
1/84	£239.45	2/84	£212.96	3/84	£213.08	4/84	£213.08
1/85	£180.56	2/85	£103.30	3/85	£103.40	4/85	£103.40

Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια προσβάλλει την επι-
 10 βολή του μέρους εκείνου της έκτακτης εισφοράς που κατέ-
 στη πληρωτέο ως αποτέλεσμα της άρνησης του Εφόρου να
 αφαιρέσει από το φορολογητέο εισόδημα της τη μηνιαία
 σύνταξη που πλήρωσε στην περίοδο από 1/1/1983 έως
 31/12/1985 στη χήρα του υπαλλήλου της μ. Μιχαλάκη
 15 Ιωνίδη του οποίου οι υπηρεσίες είχαν τερματιστεί από
 1/2/1981 λόγω επιδείνωσης της υγείας του και ο
 οποίος ακολούθως απεβίωσε στις αρχές Σεπτεμβρίου
 1981.

Ο μ. Μιχαλάκης Ιωνίδης προσλήφθηκε αρχικά στην
 20 υπηρεσία του Φάνου Ιωνίδη από 1/1/1974 και όταν η Αιτή-
 τρια εταιρεία συστάθηκε στις 6/7/1974 για να αναλάβει τις
 εργασίες του ιδρυτή της Φάνου Ιωνίδη, συνέχισε στην
 υπηρεσία της Αιτήτριας με απολαβές που κυμαίνονταν
 από £480 μέχρι £1,020 ετήσια. Στη χήρα του πληρώθηκε
 25 σύνταξη συνολικού ύψους £520 στη διάρκεια του 1983,
 £518 στη διάρκεια του 1984 και £518 στη διάρκεια του
 1985. Η επίδικη σύνταξη πληρώθηκε σύμφωνα με τις πρό-
 νοιες του Ιδρυτικού Εγγράφου της Αιτήτριας εταιρείας
 ημερομηνίας 20/9/1981. Το ύψος της είχε αρχικά καθορι-
 30 στεί σε £30 μηνιαίως.

Στις φορολογικές δηλώσεις που υπέβαλε η Αιτήτρια
 για τα επίδικα, τρίμηνα ζήτησε να αφαιρεθεί από το φορο-
 λογητέο εισόδημά της για τους σκοπούς υπολογισμού του
 ύψους της έκτακτης εισφοράς για κάθε τρίμηνο, η σύνταξη
 35 που πληρώθηκε στη χήρα του μ. Μιχαλάκη Ιωνίδη, παρά
 το γεγονός ότι πληρώθηκε πάνω σε εθελοντική βάση, με

την έννοια ότι η Εταιρεία δεν είχε νομική υποχρέωση να πληρώσει σύνταξη είτε στον ίδιο είτε στη χήρα του, ούτε ήταν καθιερωμένη πρακτική της η πληρωμή παρόμοιας σύνταξης σε μέλη του προσωπικού της.

Ο ισχυρισμός της Αιτήτριας από την αρχή ήταν ότι τα 5 ποσά της επίδικης σύνταξης αποτελούν εμπορικής φύσεως δαπάνη την οποία υπέστη εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για απόκτηση του εισοδήματός της, και η οποία εκπίπτει, ως εκ τούτου, από το φορολογητέο εισόδημά της σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 11(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961-1989, το οποίο αναφέρει τα εξής: 10

"Προς εξεύρεσιν του φορολογητέου εισοδήματος παντός προσώπου θα εκπίπτωνται άπασαι αι δαπάναι ας το τοιούτο πρόσωπον υπέστη εξ ολοκλήρου και αποκλειστικώς προς κτήσιν του εισοδήματος." 15

Ο Έφορος διεφώνησε με τον πιο πάνω ισχυρισμό της Αιτήτριας και προχώρησε στην εξεύρεση του φορολογητέου εισοδήματός της αναφορικά με τα επίδικα τρίμηνα με βάση τους λογαριασμούς που είχαν υποβληθεί, χωρίς όμως να αφαιρέσει το ποσό της επίδικης σύνταξης όπως απαιτούσε η Αιτήτρια. Οι λόγοι της απόφασής του περιέχονται στο ακόλουθο απόσπασμα επιστολής του ημερομηνίας 30/3/1990 την οποία απέστειλε στην Αιτήτρια μαζί με τις προσβαλλόμενες τελικές φορολογίες: 20

"(α) Ο χρόνος απασχόλησης του μ. Μιχ. Ιωνίδη στην εταιρεία, ήτοι από το 1974 μέχρι 1980, δεν δικαιολογεί την πληρωμή σύνταξης στη σύζυγό του. 25

(β) Το ύψος των απολαβών του μ. Μιχ. Ιωνίδη κατά την περίοδο της απασχόλησής του στην εταιρεία, οι οποίες κυμαίνοντο από £780 μέχρι £1,020 ετήσια, δεν δικαιολογεί την πληρωμή σύνταξης που να κυμαίνεται από £360 έως £568 ετήσια. 30

(γ) Σε περίπτωση που η εταιρεία είχε ταμείον προ-

5 νοίας και ο μ. Ιωνίδης συνεισέφερε σ' αυτό, κάτι βέβαια που δεν συνέβαινε, το ανώτατο ποσό το οποίο θα δικαιούτο να πάρει η σύζυγός του, θα ανήρχετο περί τα 10% των μισθών του, δηλ. περί τες £500 για όλα τα έτη υπηρεσίας του. Κατά συνέπειαν και με αυτήν την βάση η σύνταξη που πληρώθηκε στην χήρα του αποθανόντος είναι υπερβολική."

10 Η ερμηνεία και εφαρμογή της πρόνοιας του άρθρου 11 (1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων έχει εξεταστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεών του στις οποίες γίνεται αναφορά σε αποφάσεις Αγγλικών Δικαστηρίων πάνω στις αντίστοιχες Αγγλικές νομοθετικές πρόνοιες οι οποίες είναι σχεδόν ταυτόσημες με τις δικές μας. Αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις *The Manufacturers Life Insurance Co. v. The Commissioner of Income Tax* (1967) 3 C.L.R. 460, *Costas Sideris & Sons Ltd v. The Commissioner of Income Tax* (1983) 3 C.L.R. 1047, *Vassos Eliades Ltd v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2160, *Shoemex Ltd v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 407, *Strong and Company of Romsey, Limited v. Woodfield (Surveyor of Taxes)* [1906] A.C. 448, *Smith Incorporated Council of Law Reporting for England and Wales* [1914] 3 K.B. 674, *Hancock v. General Reversionary and Investment Company*, 88 L.J.K.B. 248, καθώς και την απόφαση που έχω δώσει σήμερα στην Προσφυγή αρ. 453/90 *Φάνος Ιωνίδης Λτδ v. Δημοκρατίας* (Αρ.1) (1991) 4 Α.Α.Δ. 4132 η οποία αφορά παρόμοια διαφορά μεταξύ των ιδίων μερών αναφορικά με επιβολή φορολογιών φόρου εισοδήματος για τα έτη 1983, 1984 και 1986, και στην οποία κάμνω εκτενή αναφορά στη νομολογία, Κυπριακή και Αγγλική, πάνω σε θέματα που εγείρονται από την εφαρμογή του άρθρου 11(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να λεχθεί ότι η έκτακτη εισφορά επιβλήθηκε στην Αιτήτρια από τον Έφορο Φόρου Εισοδήματος κάτω από το άρθρο 3 του περί Εκτάκτου Εισφοράς (Προσωριναί Διατάξεις) Νόμου του 1978 (Ν.34/78) όπως έχει τροποποιηθεί. Δυνάμει του άρθρου 6 καθώς και της παραγράφου (2) του Πίνακα που αναφέρεται στο άρθρο 3 του Νόμου αυτού, κατά τον υπολογισμό του εισοδήματος για

σκοπούς επιβολής έκτακτης εισφοράς, ο Έφορος οφείλει να επιτρέψει τις εκπτώσεις που εκπίπτονται σύμφωνα με τις εκάστοτε πρόνοιες των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων εκτός ορισμένων εξαιρέσεων στις οποίες δεν εμπίπτει η παρούσα υπόθεση.

5

Η αρχή που έχει καθιερωθεί από τη νομολογία αναφορικά με τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος κάθε φορολογούμενου προσώπου, σύμφωνα με το άρθρο 11(1) των περί Φορολογιών του Εισοδήματος Νόμων, είναι ότι εκπίπτονται οι δαπάνες οι οποίες συνδέονται με τη διεξαγόμενη επιχείρηση και ταυτόχρονα γίνονται για να καταστήσουν δυνατή την καλύτερη διεξαγωγή της επιχείρησης με σκοπό την απόκτηση εισοδήματος. Ο σκοπός της απόκτησης εισοδήματος υπό την έννοια του άρθρου 11(1) ικανοποιείται και στις περιπτώσεις που η δαπάνη γίνεται είτε για να απαλλαγεί ο φορολογούμενος από δυσμενείς συμβάσεις εργοδότησης προσωπικού, είτε για να διατηρήσει ψηλό το επίπεδο της επιχείρησής του.

10

15

Υπό το φως της πιο πάνω αρχής και των ιδιαιτέρων περιστατικών της παρούσας υπόθεσης η απόφαση του Εφόρου ότι η επίδικη δαπάνη δεν έγινε από την Αιτήτρια εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά προς κτήση του εισοδήματός της, και δεν εκπίπτεται, ως εκ τούτου, από το φορολογητέο της εισόδημα, ήταν εύλογα επιτρεπτή. Δε χωρεί, υπό τας περιστάσεις οποιαδήποτε επέμβαση του Δικαστηρίου για οποιοδήποτε από τους λόγους που προβάλλει η Αιτήτρια στην προσφυγή.

20

25

Έπεται ότι η προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση του Εφόρου επικυρώνεται. Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

30

*Προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*